

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-41/15

**Gerard Dowling și alții
împotriva
Minister for Finance**

[cerere de decizie preliminară formulată de High Court (Irlanda)]

„Regulamentul nr. 407/2010 – Mecanism european de stabilizare financiară – Decizia de punere în aplicare 2011/77/UE – Asistență financiară din partea Uniunii Europene pentru Irlanda – Recapitalizarea băncilor naționale – Dreptul societăților – A doua directivă 77/91/CEE – Articolele 8, 25 și 29 – Recapitalizarea unei bănci prin intermediul unei ordonanțe de somare judiciare – Majorare a capitalului social fără decizia adunării generale și fără drept de preempțiune al acționarilor existenți asupra acțiunilor emise – Emisiunea de noi acțiuni la o valoare mai mică decât valoarea lor nominală”

Sumar – Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 noiembrie 2016

Libera circulație a persoanelor — Libertatea de stabilire — Societăți — Directiva 77/91 — Modificarea capitalului unei societăți comerciale pe acțiuni — Recapitalizare, pe cale de ordonanță de somare judiciară, a unei bănci care se află într-o situație de lipsă de lichidități de natură să amenințe stabilitatea financiară a Uniunii — Majorare a capitalului social în lipsa unei decizii a adunării generale și în lipsa oferirii, cu titlu preferențial, a acțiunilor emise acționarilor existenți — Admisibilitate

[Directiva 77/91 a Consiliului, considerentul (2) și art. 8 alin. (1), art. 25 și art. 29]

Articolul 8 alineatul (1), precum și articolele 25 și 29 din A doua directivă 77/91 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 54 al doilea paragraf TFUE, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei măsuri precum o ordonanță de somare adoptată într-o situație de perturbare gravă a economiei și a sistemului financiar al unui stat membru care amenință stabilitatea financiară a Uniunii și care are drept efect majorarea capitalului unei societăți pe acțiuni fără acordul adunării generale a acesteia prin emisiunea de noi acțiuni la o valoare mai mică decât valoarea lor nominală și fără drept de preempțiune al acționarilor existenți asupra acțiunilor emise.

Astfel, A doua directivă vizează, potrivit considerentului (2) al acesteia, să asigure o protecție minimă echivalentă atât pentru acționarii, cât și pentru creditorii societăților pe acțiuni. În aceste condiții, măsurile prevăzute de această directivă privind constituirea, precum și menținerea, majorarea și reducerea capitalului acestor societăți garantează protecția menționată împotriva actelor adoptate de organele societăților menționate și privesc astfel funcționarea lor obișnuită. Totuși, ordonanța de somare nu constituie un act adoptat de un organ al unei societăți pe acțiuni în cadrul funcționării sale obișnuite, ci o măsură excepțională a autorităților naționale care, prin intermediul unei majorări a

capitalului, vizează evitarea insolvenței unei astfel de societăți, care ar amenința stabilitatea financiară a Uniunii. Or, protecția pe care A doua directivă o conferă acționarilor și creditorilor unei societăți pe acțiuni în ceea ce privește capitalul social al acesteia nu se extinde la o astfel de măsură națională adoptată într-o situație de perturbare gravă a economiei și a sistemului financiar al unui stat membru și care urmărește să remedieze o amenințare sistemică la adresa stabilității financiare a Uniunii care rezultă din insuficiența fondurilor proprii ale societății vizate.

Prevederile celei de A doua directive nu se opun, așadar, unei măsuri excepționale privind capitalul social al unei societăți pe acțiuni, precum ordonanța de somare, pe care autoritățile naționale au adoptat-o într-o situație de perturbare gravă a economiei și a sistemului financiar al unui stat membru, fără aprobarea adunării generale a acestei societăți și în scopul evitării unui risc sistemic și al asigurării stabilității financiare a Uniunii.

(a se vedea punctele 49-51 și 55 și dispozitivul)